

INGE DE GRAAF (1958) EN EVERT SNEL (1953), STICHTING VAARWENS

WATER EN DE NOODZAAK VAN ZINGEVING

Stichting Vaarwens ontstond uit behoefte aan zingeving. Het vaarverlangen van Inge en Evert zorgde voor een bijzondere invulling ervan. Inmiddels hebben honderden mensen in hun laatste levensfase een gelukkige dag op het water kunnen beleven.

INGE DE GRAAF & EVERT SNEL

SCHEEPGAAN

EOC is een scheepsverzekeraar met een brede blik. Onze leden varen in de beroepsvaart, de pleziervaart, de charter- en passagiersvaart of wonen op al dan niet varende schepen en arken. Ieder EOC-lid heeft een ander waterverhaal. In de serie Scheepgaan tekent schrijfster Corine Nijenhuis ze op.

Drie jaar lang voeren Evert en Inge op de Oostzee, toen diende de onrust zich aan. Hoe fijn zwerven met hun voormalige loodstender "Meander V" ook was, doorvaren zou meer van hetzelfde worden. Inge wilde meer kunnen betekenen voor anderen. "Ik stelde Evert voor naar Afrika te gaan. Met zijn achtergrond als orthopedist konden wij samen protheses maken voor het Lilianefonds." Maar Evert wilde blijven varen. En dus fantaseerde Inge verder. Om op een ochtend haar man te wekken met het voorstel om uitbehandelde zieken een dag op het water te bieden. Het idee paste perfect: voor de vaarten konden ze hun eigen boot gebruiken. Al moest de "Meander V" er flink wat veranderingen voor ondergaan. Maar daar hadden Evert en Inge ervaring mee.

"De hele dag is voor de gast en zijn gezelschap"

Het was nog niet eenvoudig hun plan te realiseren. Ze informeerden ziekenhuizen, zorgstichtingen, hospices. "Maar daar dachten ze: wie zijn dat? Het vraagt vertrouwen een patiënt mee te geven." De eerste gast kwam via Stichting Opkikker, een meisje van 16, uitbehandeld. "Een verwendag waar varen bij hoorde. Wij kregen voor het eerst een brancard mee. We tilden haar naar binnen, legden haar op de bank. Die leek ervoor gemaakt." Het was een mooie dag, persoonlijk ook. "Wanneer mensen aan boord komen, komen ze bij ons thuis. Dat zeggen we dan ook: welkom in ons huis."

Langzaam werd het initiatief bekender. De eerste jaren bekostigden ze iedere vaarwens zelf. Toen dat te begroterlijk werd, richtten ze in 2007 Stichting Vaarwens op en legde Inge zich toe op sponsering en donaties. Drie jaar later waren er zoveel vaarwens-aanvragen dat hulp noodzakelijk werd. Want een dag varen met een gast en diens gezelschap vergt ook een dag voorbereiden. Vanaf 2010 begon de stichting met werving van vrijwilligers. Dat leverde enorm veel aanmeldingen op, ook nu nog is er een wachtlijst. Ondanks de hulp werd het vervullen van de vaarwensen een steeds tijdrovender project. Het oorspronkelijke idee om zo'n drie tochten per week te maken, bleek onrealistisch: "Er kwamen ad hoc aanvragen van zieken die geen tijd meer restte." Evert en Inge zeiden nooit nee. Maar de druk werd zo groot dat er een wending nodig was.

Die kwam in 2017 in de vorm van een eigen schip voor Stichting Vaarwens. Het geld om het volledig aangepaste vaartuig te bouwen, was in no time bij elkaar gebracht. De "Vaarwens 1" wordt gevaren door vrijwillige schippers, uit het loodswezen, KNRM, de beroepsvaart. Iedereen krijgt training. Datzelfde geldt voor de ondersteunende bemanning, waarvan de meesten een achtergrond in de zorg hebben. Een vaarwensdag begint met – als nodig – het ophalen van de gast door Stichting Ambulancewens. Aan boord wordt de vaarroute bepaald, aangepast aan wens en conditie. "Want de hele dag is voor de gast en zijn gezelschap.

Dat is soms letterlijk zichtbaar wanneer een blusboot erewater spuit als de "Vaarwens 1" nadert." Er is een uitgebreide lunch onderweg, gasten die willen en kunnen, mogen sturen, of ze genieten simpelweg van het water. Het dagverslag met foto's dat door de vrijwilligers gemaakt wordt, blijft bewaard op de website, die inmiddels de functie van herdenkingsplaats heeft gekregen.

Opnieuw volgt een nieuwe fase. Omdat Stichting Vaarwens veel promotiewerkzaamheden doet op nautische evenementen én de vaarwensen talrijker worden, moet privéschip "Meander V" nog steeds vaak, al dan niet ad-hoc, worden ingezet. Daarom wordt er gespaard voor een tweede, nieuw te bouwen Vaarwensschip. Met hulp vanuit het vaarwensteam regelt Inge het geld en Evert de bouwbegeleiding. "Het wordt een hybride schip met 2 x 60 kilowatt elektrische motoren én een generator. Varen in stilte is fijn voor de gasten." Het ontwerp is een combinatie van de nautische huiselijkheid van de "Meander V" en de meer praktische zakelijkheid van de "Vaarwens 1". "Een stoer schip met alle nodige aanpassingen, zoals verschuifbare banken, invalide-sanitair, tillift, een groot achterdek met verstelbaar plateau. Maar ook aangepaste stuurinrichting voor, bijvoorbeeld, een ALS-patiënt die wil varen."

Stichting Vaarwens is inmiddels een geoliede machine met een varende kantoor, een stichtingsbestuur, enkele parttime medewerkers en meer dan honderd vrijwilligers. Maar de motor wordt nog steeds gevormd door de oprichters. Evert is trots op zijn vrouw. "Inge is de drijvende kracht, zij regelt alles. Organisatorisch maar ook de centjes. Ik heb daar diep respect voor." Hoewel beiden uiteindelijk een stapje terug zullen doen, blijft de "Meander V" het vlaggenschip. En de vaarwensgast het belangrijkste. Voor hen heeft Inge een dringende boodschap: "Wacht niet te lang. Je moet nu herinneringen maken, nu het nog kan."

www.stichtingvaarwens.nl

Iedereen die geen zicht meer heeft op genezing kan zich aanmelden voor een gratis vaarwensdag. Dat hoeft niet via huisarts, hospice of ziekenhuis.